

Тема номера: У пошуках раю

РЕДАКЦІЯ VERBUM

31 ЛИПНЯ 2024

Шановні читачі! Дивлячись на мистецькі зображення Едему, можна вирішити, що там завжди панувало літо — тихе, не занадто спекотне, повне ароматів і барв. Біблія не каже, як воно було насправді, проте й історичні, й сучасні уявлення погоджуються: усе-таки нині популярна культура найчастіше асоціює райську насолоду із тропіками.

Верхньорейнський майстер, «Райський садочок», 1410-ті роки

А водночас літо — це пора, коли тужиться за раєм; коли стає особливо відчутною прірва між ним і нашим минулим життям, у якому — навіть якщо декорації якнайдемократичніші — події, думки й почуття виявляються далекими від райських. У цьому світі ми можемо тільки прагнути, шукати передсмаку раю — і різним формам таких пошуків присвячений цей випуск «Вербуму».

У першому тексті випуску Анастасія Рябчук розмірковує про весілля в Кані як райську обітницю, як проблиск вічної радості, здатний освітити буденне життя, повне втрат і болю. «Потверджувати й посилювати нашу радість — ось вибір, який Ісус робить у світі, позначеному постійними нестачами».

Ірина Максименко говорить про любов до себе, здатну допомогти нам працювати над собою і досягти внутрішнього миру. Тут не йдеться про досконалість — знову ж, у цьому світі її досягти неможливо. «Але неідеальний і не завжди рівний внутрішній стан, про який ми дбаємо і піклуємося, напевно кращий за абсолютну й “ідеальну” напругу».

Інна Крелевецька розповідає про радість, яку можуть приносити книжки — зокрема читані у спільноті. Книжкові клуби, посиденьки зі спільночитаннями, просто обмін враженнями від текстів — це те, що часом допомагає нам відчутися себе якщо не в раю, то принаймні вдома, серед рідних людей.

Ольга Шпанко пише про мистецтво — а точніше, про грайливі скульптури київської мисткині Наталії Мудрук, у яких повсякденна реальність переплітається зі світлими, добрими фантазіями так, що й не роз'єднати. Ці фігури підказують, як у буденному можна бачити прекрасне (і нагадують, що для цього взагалі не обов'язково бути художниками).

Нарешті, в останньому тексті випуску Софія Вдовченко запрошує читачів у мандрівку потойбіччями з різних міфологій — грецької, скандинавської, японської — щоб відповісти на питання про те, чи можна повернутися із засвітів. Міфи з цього приводу не дуже обнадійливі, а от казки, виявляється, сповнені оптимізму.

